

сноваването на проекта. Преди всичко трябва да се има предвид, че отделянето на съвкупността на жените не е самоцелно и не плаща данък на какъвто и да било феминизъм. Проблемът е, че много от социалните и икономическите решения, които засягат цялото общество и такива важни страни от възпроизводството му като раждаемостта, отглеждането и възпитанието на децата, начина на живот и брачната стабилност естествено трябва да отчитат като по-силен фактор участието на жените в репродуктивното, трудовото и социалното поведение. Всъщност дори това официално да се декларира, имплицитно — в самата система на действащите механизми, се обезсилва, а при вземане на управленски решения експертната оценка и участието на жените се подценяват. Роля за това има и недостатъчността на информацията. Официалната отчетност е в състояние да предостави серия от показатели, свързани с подобни характеристики, но при специални проучвания те са недостатъчни. Много често по дадени признаци женските групи могат да се отделят чрез допълнителни разчети, а в този случай рядко се получават характеристики, които да отговорят на изискванията за статистическа независимост на показателите. По определени признаци в статистиката на труда не се правят разграничения по полови групи. За икономическия принос на жените се съди косвено въз основа на създадения национален доход на зает. Тук едва ли може да се очаква статистическа независимост на оценките, но освен това има и известно „подвеждане“. Отправен момент за оценка на приноса е фактически заеманата работа или длъжност и съответното възнаграждение. Остава невъзможно коригирането на приноса с отчитане на шанса жените да заемат по-високоплатена работа. Той винаги е ограничен поради майчинските и семейните задължения на жените. Остава скрита общата тенденция на мъжете да се поверяват по-отговорни постове и длъжности,

чийто ефективност в максимална степен зависи от изпълнителската работа, поверена главно на жените.

Не се взема също предвид икономическият, пък и социалният принос на жената от традиционно поверената ѝ работа в дома за възпроизводството на общественонеобходимата работна сила — като готви, като поддържа дома и облеклото, като възпитава трудови навици. При това може не само да се говори неопределено за връзката на тези дейности със степента на развитие на сектора на услугите, но е целесъобразно и да се измери, следователно да се използват и характеристиките за ковариационен или регресионен анализ. Тук специализираната статистика на жените се свързва с т. нар. неформални сектори, много често оставащи недоотчетени и в страни с добре развита статистика. Към тези сектори се числят и част от необхвааните чрез текущата или периодичната отчетност и анкетните проучвания производствени дейности и продукция и търговска дейност на пазара. Има място и отчитането на труда, посветен не само за отглеждане на младите поколения, но за грижи за болни или стари хора. Със силното застаряване на населението позициите на старите хора от гледна точка на грижите за тях и обратно — на вложения от тях труд — изискват все по-пълно изясняване. Нека да припомним при това, че в третата възраст по-голямата част са жените. Всяка по-точна оценка на здравословното и трудоспособното им състояние е възможност за разкриване на твърде целесъобразни начини за използване на понижената трудова жизненост с богатия трудов опит — за предаване на знания, умения, занаятчийски похвати, толкова необходими при разрастване на частното предприемачество. Подобни области на проучвания като неформалните сектори изискват спецификация на признаците и допълнителни методологични решения за обвързване на статистиката на домакинските бюджети